

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1-3 dyrektywy 2010/64/UE⁽¹⁾ i art. 3 dyrektywy 2012/13/UE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾, samodzielnie lub w związku z art. 6 EKPC, można interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który w przypadku braku zapewnienia tłumacza ustnego oraz pisemnego tłumaczenia istotnych dokumentów procesowych podejrzanemu lub oskarżonemu, który nie rozumie języka postępowania, przewiduje sankcję względnej nieważności, która musi zostać podniesiona, oraz dopuszcza zarządzenie tej nieważności ze względu na upływ czasu?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. 2010, s. 280, s. 1).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. 2012, L 142, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 22 kwietnia 2022 r. – Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt./Magyar
Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal**

(Sprawa C-272/22)

(2022/C 257/35)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt.

Druga strona postępowania: Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal

Interwenient po stronie drugiej strony postępowania: FGSZ Földgázzsállító Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 41 ust. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą”) należy, w świetle art. 47 karty praw podstawowych, interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym w postępowaniu prowadzonym przez organ regulacyjny tego państwa członkowskiego w przedmiocie ustalenia opłat za korzystanie z systemu, opłat za usługi mogące być świadczone przez operatorów systemów na podstawie taryf specjalnych oraz opłat za przyłączenie, wyłącznie operator systemu jest uznawany za stronę, której bezpośrednio dotyczy decyzja, zatem wyłącznie jemu przysługuje prawo do wniesienia środka zaskarżenia na decyzję wydaną w tym postępowaniu?
- 2) W przypadku udzielenia przez Trybunał Sprawiedliwości odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy art. 41 ust. 17 dyrektywy należy, w świetle art. 47 karty praw podstawowych, interpretować w ten sposób, że w wyniku zastosowania wspomnianego przepisu w sprawie takiej, jak będąca przedmiotem postępowania głównego, podmiot działający na rynku gazu ziemnego, który znajduje się w sytuacji takiej, jak skarżąca, która jest obciążana przez operatora systemu, na podstawie decyzji organu regulacyjnego państwa członkowskiego ustalającej opłaty za korzystanie z systemu, opłaty za usługi mogące być świadczone przez operatorów systemów na podstawie taryf specjalnych oraz opłaty za przyłączenie, opłatą za usługę, którą można świadczyć na podstawie taryfy specjalnej, należy uznać za stronę, której dotyczy wspomniana decyzja i w związku z tym jest on uprawniony do wniesienia środka zaskarżenia na tę decyzję?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. 2009, L 211, s. 94).